

Peníze jsou až na prvním místě

Author: Michal Šourek | Published: 20.11.2009

To nejlepší z letošního bienále pravděpodobně čeká na návštěvníka v italské expozici, letos přestěhované z tradičního Padiglione Italia v budově Giardini do objektu Arsenale: obrazy Daniela Gallianiho, Davida Nido, Marca Gingolaniho, soubor dřevěných figurálních plastik Arona Demetze, mimořádný polyptich Private Garden od Giacomina Costy, plastiky Nicoly Bolla a Silvia Wolfa, ...

Roman Ondák - Loop

Pavilon Španělska nabídl obrazy Miquela Barceló a Françoise Aguiérase, a zejména ty druhé stojí za zhlédnutí. A pokud pomíneme nezvykle nevydařené expozice Francie a Ruska, pak naopak příjemným překvapením letošního bienále - po kolika letech rozpaků ...? - je Česko-Slovenský pavilón. Projekt Loop Romana Ondáka nejenže poctivě naplňuje zadání - tedy v souladu s tématem celého bienále „vytváří svět“ -, ale nabízí i hodnotnou reflexi a těm připraveným i příležitost k zamyšlení. Stranou pozornosti návštěvníků by neměl zůstat ani pavilon Austrálie. Dvě z videoprojekcí, které se zde prezentují, mají co říci - a také to dokážou.

Zajímavější část kurátorského výběru tentokrát nabízí Palazzo delle Esposizioni delle Biennale (dříve Padiglione Italia) v budově Giardini. Hned za vestibulem je to například „pavučinová“ instalace Tomase Saraceno, v sousedním sále „švankmajerovské“ video a plastiky Nathalie Djurberg a najde se tu i řada dalších zajímavých exponátů. Mezi ně nepochybně patří instalace Lygii Page v prvním sálu Arsenalu.

Chystá-li se někdo ještě i teď do Benátek, není tedy žádný důvod cestu rušit. Organizátoři odvedli v daných (finančních) podmínkách slušný výkon. Navíc Benátky, byť rovněž postižené krizí a odlivem turistů, nabízejí i další zajímavé možnosti. Třeba návštěvu katedrály na nepříliš navštěvovaném a odlehlém ostrově Torcello. Ta letos slaví své tisíce narozeniny, a i když je její věž - zřejmě v rámci jubilea - pod lešením, návštěva katedrály i ostrova i tak stojí za to. Doporučit lze i nějaký gastronomický zážitek v některé z místních michelinskými hvězdičkami oceněných restaurací. Ty nabízejí skutečně jedinečné zážitky, ostatně jako vždy, letos ovšem zjevně v reakci na hospodářskou recesi za překvapivě vlídné ceny. Lze to spojit i přímo s návštěvou bienále - například Ristorante Al Covo je od Arsenalu co by kamenem dohodil, a jeho bacalla pečená v kameninovém pekáčku nebo jehněčí hřbet na rozmarýnu mohou být více než důstojnou tečkou za návštěvou 53. benátského bienále ...

